

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

projekt produceret film vil stride mod dansk lovgivning. Det er kun det forelagte projekt, man kan bedømme, og det er kun en vejledende udtalelse, kulturudvalget efter mit forslag kunne drøfte med henblik på at gøre dette til en pligt for bestyrelsen. Der har ikke én eneste gang her i dag været talt om, at kammeradvokaten skulle diktere bestyrelsens afgørelse. Et responsum er et råd, man får, og som man lader gå ind i sine overvejelser, og så overvejer man selvstændigt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, det alligevel er noget meget væsentligt, vi er ved at drøfte her. Ethvert menneske må have retten til at søge oplysning, det er rigtigt. Ethvert menneske, der producerer en film, må have retten til at søge oplysning og følge rådet eller lade være. Men her taler ministeren om at pålægge en bestyrelse for et offentligt institut at søge oplysning. Så ville jeg gerne have, at ministeren understregede, at bestyrelsen helt kunne lade være, uden at nogen bebrejdede den det, at følge dette råd. Men det er jo ikke den måde, det skal virke på, vel? For det skal jo virke på den måde, at når man har søgt oplysning, så har man en forbandet pligt til at følge rådet. Og så er vi inde i det gamle, at så skal der sidde en justitsminister eller kammeradvokat og afgøre, hvad der skal være kunst i dette land, hvad der skal være tilladt, og det kan ikke være rimeligt.

Det, bestyrelsen har som pligt og opgave, er alene at tage stilling til, om man på grundlag af de forelagte oplysninger tror, at der vil komme en god film ud af det, der kan vises offentligt, intet mere. Det må blive den mands ansvar, der producerer filmen, om denne film skulle støde nogen som helst gode eller dårlige eksisterende danske love.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Den bestyrelse, vi her taler om, har af folketinget, og det mener jeg er rigtigt, fået tillagt beføjelse til at uddele støtte til forskellige projekter. Denne bestyrelse må også have pligt til at overholde landets love. Her er ikke tale om en vurdering af, hvorvidt filmen er god eller dårlig, hvorvidt det kunst-

neriske indhold har den ene eller anden form. Her er tale om en vurdering af, hvorvidt, som jeg har nævnt gentagne gange, blasfemiparagraffen eller reglerne om droit moral er overtrådt. Det er ikke en bedømmelse af det kunstneriske indhold, og derfor er alle de påstande, der har været fremme om, at det var censur, forkerte. Jeg mener, det må ligge i sagens natur, at ethvert statsorgan må administrere på en sådan måde, at landets love er overholdt.

(Kort bemærkning).

Ejler Koch (S):

Ja men det, der jo netop er kernen i grundlovens § 77, er selvfølgelig, at landets love skal overholdes, men for at sikre sig, at administrationen ikke kunne gøre indgreb i denne ytringsfrihed, stadfæstede man i grundloven, at det er domstolene, der gør det, og så er det ikke kammeradvokaten, der bestemmer, om et projekt er lovligt eller ikke lovligt. Hvis man derfor kunne sige, at man måtte have indbragt denne sag for domstolene, inden filmstøtten udbetales, så fik man en domstolsafgørelse af, om der var tale om en overtrædelse af landets love, så var vi inden for rammerne af grundlovens § 77. Hvis vi gør det på den anden måde, bevæger vi os i hvert fald på kanten af den.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg tror, vi må fortsætte denne debat i kulturudvalget, men jeg vil godt sige: nu kommer der jo igen en ny påstand, at det er kammeradvokaten, der afgør. Jeg har jo lige før sagt: det er ikke en afgørelse, det er et responsum, det er en vurdering, og det er jo dér, det hele ligger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.